

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

اثرات عصاره گیاه Silybum marianum(L.)Gaertn یا سیلیمارین بر وضعیت اکسیداسیون و hs-CRP در بیماران مبتلا به دیابت تیپ دو: یک کارآزمایی بالینی رندم، سه سو کور، دارونما-گروه کنترل

عنوان انگلیسی مقاله :

Effects of Silybum marianum (L.) Gaertn. (silymarin) extract supplementation on antioxidant status and hs-CRP in patients with type 2 diabetes mellitus:
A randomized, triple-blind, placebo-controlled clinical trial

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

Discussion

Since silymarin potentially exhibits antioxidant and anti-inflammatory effects, we conducted the present study as the first clinical trial to investigate the effect of silymarin supplementation on serum oxidative stress parameters and hs-CRP in type 2 diabetic patients. The primary findings of this study suggested that consuming 140 mg silymarin supplement thrice daily for 45 days modulates oxidative stress and inflammatory biomarkers. Silymarin significantly enhanced SOD and GPX levels and decreased hs-CRP compared to the control. TAC levels as an indicator of the overall protective effect of antioxidants in body fluids, on cell membranes and other components of cells against oxidative damage (Koca et al. 2011) were elevated in the silymarin supplementation group compared to the placebo. Additionally, a significant decrease was observed in serum levels of MDA in the silymarin group compared to the baseline. It was therefore concluded that silymarin may be beneficial in the management of diabetes complications.

بحث و گفت و گو:

با توجه به اینکه سیلیمارین اثرات آنتی‌اکسیدانسی و ضدالتهابی دارد، ما این مطالعه را به عنوان اولین کارآزمایی بالینی جهت بررسی اثر مکمل سیلیمارین روی پارامترهای استرس اکسیداتیو سرمی و سطح hs-CRP در بیماران مبتلا به تیپ دو دیابت انجام دادیم. یافته‌های اولیه این مطالعه حاکی از آنست که مصرف مکمل 140 میلی گرمی از سیلیمارین به مدت 3 مرتبه در یک روز، بیومارکرهای استرس اکسیداتیو و التهابی را تعدیل می‌کند. سیلیمارین به صورت معناداری سبب افزایش SOD و GPX و کاهش hs-CRP در مقایسه با گروه کنترل می‌شود. سطح TAC به عنوان شاخصی از اثرات محافظتی آنتی‌اکسیدانت‌ها در مایعات بدن، غشا سلولی و دیگر اجزای سلولی در مقابل استرس اکسیداتیو مطرح می‌باشد که در گروه سیلیمارین در مقایسه با دارونما افزایش می‌یابد. همچنین، کاهش معناداری در سطح سرمی MDA در گروه سیلیمارین در مقایسه با سطح پایه دیده شد. در نتیجه می‌توان گفت که سیلیمارین اثرات مفیدی در کنترل مشکلات دیابتیک دارد.

توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه می‌باشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، [اینجا](#) کلیک نمایید.